

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามีของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย โดยศึกษาในกลุ่มภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายและยินดีเปิดเผยข้อมูล จำนวน 90 คน ในพื้นที่การศึกษา 3 พื้นที่ ได้แก่ ภายในชุมชนจังหวัดสมุทรสงคราม โรงพยาบาลสมเด็จพระพุทธเลิศหล้า และบ้านพักฉุกเฉินของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2545 ถึงวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2545 ผลจากการศึกษาได้นำเสนอรายละเอียดด้วยตารางประกอบการบรรยาย ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานที่ที่ทำการศึกษา

ส่วนที่ 2 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 ลักษณะและความรุนแรงของการถูกทำร้ายร่างกาย

ส่วนที่ 4 สาเหตุที่ทำให้ถูกสามีทำร้ายร่างกาย

ส่วนที่ 5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี

ส่วนที่ 6 เหตุผลที่ทำให้ภร่ายังคงอยู่กับสามีหรือยุติความสัมพันธ์กับสามี

ส่วนที่ 1 สถานที่ที่ทำการศึกษา

จากการเก็บข้อมูลภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย จำนวน 90 คนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ส่วนใหญ่ได้ข้อมูลจากภายในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 86.7 โดยเป็นภรรยาที่ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 60.0 และยุติความสัมพันธ์กับสามี ร้อยละ 26.7 รองลงมาได้มาจากบ้านพักฉุกเฉิน โดยเป็นภรรยาที่ยุติความสัมพันธ์กับสามีทั้งหมดคือร้อยละ 7.8 และจากโรงพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 5.6 โดยเป็นภรรยาที่ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 4.4 และยุติความสัมพันธ์กับสามี ร้อยละ 1.1 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย จำแนกตามสถานที่ที่เก็บข้อมูล (N = 90 คน)

สถานที่ที่เก็บข้อมูล	ยังคงอยู่กับสามี (n = 58 คน)		ยุติความสัมพันธ์กับสามี (n = 32 คน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภายในชุมชน	54	60.0	24	26.7
โรงพยาบาล	4	4.4	1	1.1
บ้านพักฉุกเฉิน	0	0	7	7.8

ส่วนที่ 2 ลักษณะทั่วไปของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย

อายุเฉลี่ยของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายเท่ากับ 38.07 ปี ผู้ที่มีอายุน้อยที่สุดในกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 21 ปี และอายุมากที่สุดคือ 70 ปี มีอายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุดคือร้อยละ 36.7 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช.มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมาคือระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.2 ด้านอาชีพพบว่าประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมาคือรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 21.1 มีรายได้อยู่ระหว่าง 3,501-8,500 บาทต่อเดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รายได้ต่ำสุดคือ 0 บาท รายได้สูงสุดเท่ากับ 30,000 บาท รายได้เฉลี่ยเท่ากับ 7,558.89 บาท ส่วนใหญ่มีการจดทะเบียนสมรส คิดเป็นร้อยละ 67.8 และลักษณะของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 56.7 แสดงถึงลักษณะครอบครัวไทยที่เปลี่ยนแปลงเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การจดทะเบียนสมรส ลักษณะครอบครัว และการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี (N = 90 คน)

ลักษณะทั่วไป	คงอยู่กับสามี (n = 58 คน)		ยุติความสัมพันธ์กับสามี (n = 32 คน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ				
21-30 ปี	12	13.3	9	10.0
31-40 ปี	24	26.7	9	10.0
41-50 ปี	18	20.0	11	12.2
51-60 ปี	3	3.3	2	2.2
61 ปีขึ้นไป	1	1.1	1	1.1
อายุเฉลี่ยเท่ากับ 38.07 ปี				
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.00				
อายุน้อยสุดเท่ากับ 21 ปี อายุสูงสุดเท่ากับ 70 ปี				
ระดับการศึกษา				
ไม่ได้ศึกษา	1	1.1	2	2.2
ประถมศึกษา	9	10.0	11	12.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	7	7.8	7	7.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	20	22.2	5	5.6
อนุปริญญา	8	8.9	4	4.4
ปริญญาตรี	13	14.4	3	3.3
อาชีพ				
ไม่ได้ทำงาน (แม่บ้าน)	5	5.6	5	5.6
รับจ้าง	27	30.0	16	17.8
ส่วนตัว (ค้าขาย ทำสวน)	4	4.4	6	6.7
พนักงานบริษัทเอกชน	6	6.7	2	2.2
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	16	17.8	3	3.3

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	คงอยู่กับสามี (n = 58 คน)		ยุติความสัมพันธ์กับสามี (n = 32 คน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน				
น้อยกว่า 3,500 บาท	9	10.0	8	8.9
3,501 – 8,500 บาท	29	32.2	16	17.8
8,501 – 13,500 บาท	11	12.2	6	6.7
13,501 – 18,500 บาท	5	5.6	1	1.1
18,501 บาทขึ้นไป	4	4.4	1	1.1
รายได้เฉลี่ยเท่ากับ 7,558.89 บาท				
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5,336.51 บาท				
รายได้ต่ำสุดเท่ากับ 0 บาท				
รายได้สูงสุดเท่ากับ 30,000 บาท				
การจดทะเบียนสมรส				
ไม่ได้จดทะเบียนสมรส	15	16.7	14	15.6
จดทะเบียนสมรส	43	47.8	18	20.0
ลักษณะครอบครัว				
ครอบครัวเดี่ยว	33	36.7	18	20.0
ครอบครัวขยาย	24	27.8	14	15.6

ส่วนที่ 3 ลักษณะและความรุนแรงของการถูกทำร้ายร่างกาย

เมื่อพิจารณาลักษณะการถูกทำร้ายร่างกายที่ภรรยาถูกสามีกระทำตลอดช่วงเวลาตั้งแต่สมรสหรืออยู่ด้วยกันมาจนถึงปัจจุบัน หรือจนกว่ายุติความสัมพันธ์ พบว่า ส่วนใหญ่ถูกผลักดันมากที่สุดโดยพบร้อยละ 82.2 รองลงมาคือกระชากแรง ๆ ร้อยละ 58.9 ซึ่งในขณะที่ถูกกระทำรุนแรงนั้นผู้หญิงส่วนหนึ่งถูกกระทำหลายอย่างในเวลาเดียวกันไม่ว่าจะเป็นการถูกตบหน้า ถูกขว้างของใส่ ถูกข่มขู่ไปพร้อม ๆ กัน หรืออาจถูกทำร้ายไม่เหมือนกันในแต่ละครั้งที่ถูกทำร้าย นอกจากนี้พบว่าภรรยาถูกสามีทำร้ายในหลายรูปแบบ ได้แก่ ถูกสามีใช้อาวุธในการทำร้ายด้วย เช่น ถูกตีด้วยไม้หรือของแข็งร้อยละ 14.4 ถูกขู่หรือใช้มีดแทง/ฟันถึงร้อยละ 4.4 และพบว่ามีถึงร้อยละ 3.3 ที่ถูกกักขังหรือล่อลวงให้ ถูกจี้ด้วยนุหรือของร้อนร้อยละ 3.3 นอกจากนี้ยังพบว่ามีภรรยาถูกสามีกรอก

ด้วยยาพิษและถูกราดด้วยน้ำกรดด้วย ถึงแม้จะพบเพียงร้อยละ 2.2 แต่การกระทำในลักษณะดังกล่าวเป็นการกระทำที่คุกคามสิทธิอย่างยิ่งซึ่งอาจเป็นอันตรายถึงเสียชีวิตได้ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย จำแนกตามลักษณะของการถูกทำร้ายร่างกาย (N = 90 คน)

ลักษณะของการถูกทำร้ายร่างกาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ถูกผลักหรือกระแทก	74	82.2
ถูกหยิก ข่วน หรือ จิก	16	17.8
ถูกกัด	6	6.7
ถูกตบหน้า	49	54.4
ถูกกระชากแรง ๆ	53	58.9
ถูกขว้างปาหรือทุบสิ่งของที่อาจทำให้ได้รับบาดเจ็บ	45	50.0
ถูกบีบคอ รัดคอ	22	24.4
ถูกต่อย	28	31.1
ถูกเตะ	41	45.6
ถูกกระแทก	20	22.2
ถูกจับหัวไขกกับของแข็ง	16	17.8
ถูกทุบตีด้วยไม้หรือของแข็ง	13	14.4
ถูกชูกหรือใช้มีดแทง เขียน หรือฟัน	9	10.0
ถูกชูกหรือยิงด้วยปืน	8	8.9
ถูกจับโยนลงน้ำ	4	4.4
ถูกกักขัง หรือล่อลวง	3	3.3
ถูกจี้ด้วยบุหรี่หรือของร้อน	3	3.3
ถูกกรอกด้วยยา	1	1.1
ถูกราดด้วยน้ำกรด	1	1.1

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ตามความเป็นจริงที่ถูกกระทำ

เมื่อพิจารณาจากระดับความรุนแรงของการถูกทำร้ายร่างกาย พบว่าภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย ส่วนใหญ่ถูกทำร้ายในระดับรุนแรงมาก คิดเป็นร้อยละ 66.7 โดยเป็นภรรยาที่ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 37.8 และยุติความสัมพันธ์กับสามี ร้อยละ 28.9 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย จำแนกตามระดับความรุนแรงของการถูกทำร้ายร่างกาย และการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี (N = 90 คน)

ระดับความรุนแรง	ยังคงอยู่กับสามี (n = 58 คน)		ยุติความสัมพันธ์กับสามี (n = 32 คน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับรุนแรงน้อย	24	26.7	6	6.7
ระดับรุนแรงมาก	34	37.8	26	28.9

ส่วนที่ 4 สาเหตุที่ทำให้ถูกสามีทำร้ายร่างกาย

สาเหตุที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายตามความคิดเห็นของภรรยา จากข้อคำถามปลายปิด โดยให้เลือกตอบตามความเป็นจริง พบว่า ส่วนใหญ่เกิดขึ้นเนื่องจากสามีเมาสุรา ร้อยละ 45.6 รองลงมาคือมีปัญหาการเงิน ร้อยละ 44.4 มีเรื่องหึงหวง ร้อยละ 36.7 และมีปัญหาครอบครัว ร้อยละ 27.8 ดังแสดงในตารางที่ 6 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของกฤตยา และคณะ (2544) ที่พบว่า 1 ใน 3 ของผู้หญิงที่มีคู่หรือเคยมีคู่ถูกทำร้ายร่างกายเนื่องจากผู้ชายเมา จากการศึกษาพบว่า ภรรยาที่กำลังตั้งครรภ์ก็ถูกทำร้ายร่างกายด้วยถึงร้อยละ 5.6 ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วผู้หญิงที่ตั้งครรภ์ควรได้รับการทะนุถนอมดูแลเป็นอย่างดี แสดงให้เห็นถึงการทารุณกรรมต่อผู้หญิงเกิดขึ้นได้กับผู้หญิงในทุกช่วงชีวิตรวมทั้งในระยะตั้งครรภ์ นอกจากนี้การใช้ยาเสพติดนับเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่เป็นมูลเหตุให้ผู้หญิงถูกสามีทำร้ายร่างกายถึงร้อยละ 3.3

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย จำแนกตามความคิดเห็นของภรรยาเกี่ยวกับสาเหตุของการถูกทำร้ายร่างกาย (N = 90 คน)

สาเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สามีเมาสุรา	41	45.6
มีปัญหาการเงิน	40	44.4
หึงหวง	33	36.7
ปัญหาครอบครัว	25	27.8
ไม่มีเหตุผล	24	26.7
ไม่เชื่อฟัง	22	24.4
สามีติดการพนัน	13	14.4
ปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์	12	13.3
มีปัญหาในการทำงาน	9	10.0
ดกงาน	6	6.7
ไม่ได้เตรียมอาหาร	6	6.7
ตั้งครรภ์	5	5.6
สามีใช้ยาเสพติด	3	3.3

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ส่วนที่ 5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี

ในการศึกษาครั้งนี้ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประสบการณ์การถูกทารุณกรรม ปัจจัยด้านแหล่งทรัพยากรบุคคลและอุปสรรค ปัจจัยด้านแหล่งทรัพยากรโครงสร้างและอุปสรรค ปัจจัยทางครอบครัว และปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรม กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี โดยใช้การทดสอบไค-สแควร์ (chi-square test for association) และมอนติคาร์โล (Monte Carlo method) ในกรณีที่ไม่สามารถใช้ไค-สแควร์ทดสอบได้เนื่องจากจำนวนเซลล์ที่มีค่าความคาดหวังต่ำกว่า 5 เกินกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544)

ปัจจัยด้านประสบการณ์การถูกทารุณกรรม ได้แก่ ระดับความรุนแรงของการถูกทำร้ายร่างกาย

ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายในระดับรุนแรงน้อยมีการคงอยู่กับสามีมากกว่ายุติความสัมพันธ์ คือร้อยละ 80.0 และ 22.0 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายในระดับ

รุนแรงมากมีการคงอยู่กับสามี ร้อยละ 56.7 และยุติความสัมพันธ์กับสามี ร้อยละ 43.3 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรุนแรงของการถูกทำร้ายร่างกายกับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 4.752$ p-value = .029) ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงของการถูกทำร้ายร่างกายกับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี (N = 90 คน)

ระดับความรุนแรง ของการถูกทำร้ายร่างกาย	คงอยู่ กับสามี	ยุติความสัมพันธ์ กับสามี	χ^2	p-value
ระดับรุนแรงน้อย	24 (80.0%)	6 (20.0%)	4.752	.029
ระดับรุนแรงมาก	34 (56.7%)	26 (43.3%)		

ปัจจัยด้านแหล่งทรัพยากรบุคคลและอุปสรรค ได้แก่ การรับรู้ความสามารถตนเองของภรรยา

ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีการรับรู้ความสามารถตนเองในระดับต่ำมีการคงอยู่กับสามี ร้อยละ 93.3 และยุติความสัมพันธ์กับสามี ร้อยละ 6.7 และภรรยาที่มีการรับรู้ความสามารถตนเองในระดับสูงมีการยุติความสัมพันธ์กับสามี ร้อยละ 41.3 และคงอยู่กับสามี ร้อยละ 58.7 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถตนเองของภรรยากับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 6.556$ p-value = .010) ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถตนเองของภรรยากับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี (N = 90 คน)

การรับรู้ความสามารถของตนเอง	คงอยู่ กับสามี	ยุติความสัมพันธ์ กับสามี	χ^2	p-value
ระดับต่ำ	14 (93.3%)	1 (6.7%)	6.556	.010
ระดับสูง	44 (58.7%)	31 (41.3%)		

ปัจจัยด้านแหล่งทรัพยากรโครงสร้างและอุปสรรค ได้แก่ การประกอบอาชีพของภรรยา การมีบุตรที่ต้องเลี้ยงดู และการได้รับการสนับสนุนทางสังคม

ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่ไม่ได้ประกอบอาชีพมีการคงอยู่กับสามีไม่แตกต่างจากภรรยาที่ยุติความสัมพันธ์กับสามี คือร้อยละ 50.0 เท่ากัน ในขณะที่กลุ่มที่ประกอบอาชีพมีการคงอยู่กับสามี ร้อยละ 66.3 และยุติความสัมพันธ์กับสามี ร้อยละ 33.8 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประกอบอาชีพของภรรยากับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี ในกรณีนี้ไม่สามารถใช้การทดสอบไค-สแควร์ได้ จึงใช้การทดสอบด้วยวิธีมอนที คาร์โล (Monte Carlo method) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน (p-value = .490) ดังแสดงใน ตารางที่ 9

ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่ไม่มีบุตรที่ต้องเลี้ยงดูมีการยุติความสัมพันธ์กับสามีมากกว่าคงอยู่กับสามี คือร้อยละ 61.1 และ 38.9 ตามลำดับ ในทางกลับกันภรรยาที่มีบุตร มีการคงอยู่กับสามีมากกว่ายุติความสัมพันธ์กับสามี คือร้อยละ 70.8 และ 29.2 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีบุตรที่ต้องเลี้ยงดูกับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 6.413$ p-value = .011) ดังแสดงในตารางที่ 9

ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำมีการคงอยู่กับสามี ร้อยละ 67.9 และยุติความสัมพันธ์กับสามี ร้อยละ 32.1 ส่วนภรรยาที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับสูงมีการยุติความสัมพันธ์กับสามี ร้อยละ 37.1 และคงอยู่กับสามี ร้อยละ 62.9 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของภรรยากับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน (p-value = .649) ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านแหล่งทรัพยากรโครงสร้างและอุปสรรคกับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี จำแนกตามการประกอบอาชีพ การมีบุตรที่ต้องเลี้ยงดู และการได้รับการสนับสนุนทางสังคม (N = 90 คน)

ปัจจัย	คงอยู่ กับสามี	ยุติความสัมพันธ์ กับสามี	χ^2	p-value
การประกอบอาชีพ				
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	5 (50.0%)	5 (50.0%)	1.024	.490
ประกอบอาชีพ	53 (66.3%)	27 (33.8%)		(Monte Carlo method)
การมีบุตรที่ต้องเลี้ยงดู				
ไม่มีบุตร	7 (38.9%)	11 (61.1%)	6.413	.011
มีบุตร	51 (70.8%)	21 (29.2%)		
การได้รับการสนับสนุนทางสังคม				
ระดับต่ำ	19	9	.207	.649
ระดับสูง	39 (62.9%)	23 (37.1%)		

ปัจจัยทางครอบครัว ได้แก่ ระยะเวลาสมรส และ สัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีระยะเวลาสมรสน้อยกว่าหรือเท่ากับ 7 ปี มีการคงอยู่ กับสามี ร้อยละ 43.3 และยุติความสัมพันธ์กับสามี ร้อยละ 56.7 ในทางตรงข้ามภรรยาที่มีระยะ ระยะเวลาสมรสมากกว่า 7 ปี มีการคงอยู่กับสามีร้อยละ 75 ขณะที่ยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 25 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาสมรสกับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบ ว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 8.753$ p-value = .003) ดังแสดงใน ตารางที่ 10

ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีสัมพันธภาพกับสามีไม่ดีขึ้นการยุติความสัมพันธ์กับสามี ไม่แตกต่างจากคงอยู่กับสามี คือร้อยละ 48.2 และ 51.8 ตามลำดับ ในทางกลับกันภรรยาที่มีสัมพันธภาพกับสามีดีขึ้นการคงอยู่กับสามีมากกว่ายุติความสัมพันธ์ คือร้อยละ 85.3 และ 14.7 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรสกับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 10.367$ p-value = .001) ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางครอบครัวกับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี จำแนกตามระยะเวลาสมรส และสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส (N = 90 คน)

ปัจจัย	คงอยู่ กับสามี	ยุติความสัมพันธ์ กับสามี	χ^2	p-value
ระยะเวลาสมรส				
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 7 ปี	13 (43.3%)	17 (56.7%)	8.753	.003
มากกว่า 7 ปี ขึ้นไป	45 (75%)	15 (25%)		
สัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส				
สัมพันธภาพไม่ดี	29 (51.8%)	27 (48.2%)	10.367	.001
สัมพันธภาพดี	29 (85.3%)	5 (14.7%)		

ปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรม ได้แก่ ค่านิยมเกี่ยวกับชีวิตสมรส ในการศึกษาครั้งนี้ จำแนกค่านิยมเป็นรายชื่อ ดังนี้

1. ค่านิยมว่าผู้หญิงควรแต่งงานครั้งเดียว พบว่าภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว โดยนอกจากนี้พบว่าในกลุ่มที่เห็นด้วยร้อยละ 72.1 ยังคงอยู่กับสามี และร้อยละ 27.9 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ ยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 55.2 และยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 44.8 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 7.370$ p-value = .025) ดังแสดงในตารางที่ 11

2. คำนิยมว่าการจดทะเบียนสมรสเป็นหลักฐานทางกฎหมายที่แสดงว่าภรรยาเป็นสมบัติของสามี พบว่า ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว และพบว่าในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยนี้มีการคงอยู่กับสามี ไม่แตกต่างยุติความสัมพันธ์กับสามี คือ ร้อยละ 50.0 ในทางกลับกันภรรยาที่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 79.4 และยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 20.6 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 7.446$ p-value = .024) ดังแสดงในตารางที่ 11

3. คำนิยมว่าผู้หญิงที่แต่งงานและมีบุตร ควรอดทนทุกอย่างเพื่อให้บุตรได้มีพ่อ พบว่า ผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยมีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยภรรยาที่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว ร้อยละ 75.6 ยังคงอยู่กับสามี และร้อยละ 24.4 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ มีการคงอยู่กับสามี ใกล้เคียงกับยุติความสัมพันธ์กับสามี คือร้อยละ 48.6 และ 51.4 ตามลำดับ จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 6.843$ p-value = .033) ดังแสดงในตารางที่ 11

4. คำนิยมว่าคุณค่าของภรรยาอยู่ที่การผูกมัดใจสามี และสามารถทำให้สามีคงอยู่กับตนไว้ได้ พบว่าภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว และพบว่าในกลุ่มที่เห็นด้วยนี้ร้อยละ 73.9 ยังคงอยู่กับสามี และร้อยละ 26.1 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 68.2 และยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 31.8 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 13.600$ p-value = .001) ดังแสดงในตารางที่ 11

5. คำนิยมว่าภรรยาที่ดีต้องตอบสนองความต้องการทางเพศให้สามีตามที่สามีต้องการ พบว่า ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว และพบว่าในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยนี้ร้อยละ 54.9 ยังคงอยู่กับสามี และร้อยละ 45.1 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 87.0 และยุติความสัมพันธ์กับสามี ร้อยละ 13.0 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 7.140$ p-value = .028) ดังแสดงในตารางที่ 11

6. คำนิยมว่าการมีคูครองทำให้มีหน้ามีตาเป็นที่ยอมรับของสังคม พบว่าภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว และพบว่าในกลุ่มที่เห็นด้วยนี้ร้อยละ 76.7 ยังคงอยู่กับสามี และร้อยละ 23.3 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยังคงอยู่กับสามีใกล้เคียงกับยุติความสัมพันธ์คือร้อยละ 48.5 และ 51.5 ตามลำดับ จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 6.507$ p-value = .039) ดังแสดงในตารางที่ 11

7. คำนิยมว่าเมื่อแต่งงานแล้วภรรยาเป็นสมบัติของสามี สามีมีสิทธิ์ที่จะทำอะไรก็ได้ พบว่า ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว และพบว่าในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยนี้ร้อยละ 60.6 ยังคงอยู่กับสามี และร้อยละ 32.4 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 42.9 และยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 57.1 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี ในกรณีนี้ไม่สามารถใช้การทดสอบไค-สแควร์ได้ จึงใช้การทดสอบด้วยวิธีมอนติ คาร์โล (Monte Carlo method) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน (p-value = .396) ดังแสดงในตารางที่ 11

8. คำนิยมว่าเมื่อแต่งงานแล้วเป็นหน้าที่ของผู้หญิงฝ่ายเดียวที่จะต้องรักษาและประดับประดาชีวิตสมรสให้ยืนยาว พบว่า ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว และพบว่าในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยนี้ร้อยละ 62.3 ยังคงอยู่กับสามี และร้อยละ 37.7 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 75.0 และยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 25.0 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี ในกรณีนี้ไม่สามารถใช้การทดสอบไค-สแควร์ได้ จึงใช้การทดสอบด้วยวิธีมอนติ คาร์โล (Monte Carlo method) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน (p-value = .659) ดังแสดงในตารางที่ 11

9. คำนิยมว่าการแยกทางหรือหย่าร้างเป็นการสร้างความอับอายให้กับครอบครัวและวงศ์ตระกูล พบว่า ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว และพบว่าในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยนี้มีการคงอยู่กับสามี ใกล้เคียงกับยุติความสัมพันธ์กับสามี คือร้อยละ 55.1 และ 44.9 ตามลำดับ ในทางกลับกันภรรยาที่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 73.3 และยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 26.7 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความ

คิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ($p\text{-value} = .114$) ดังแสดงในตารางที่ 11

10. ค่านิยมว่าผู้หญิงที่หย่าร้างจะมีตราบาปติดตัวไปตลอดชีวิต พบว่า ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว และพบว่าในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยนี้ ร้อยละ 61.7 ยังคงอยู่กับสามี และร้อยละ 38.3 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 77.2 และยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 27.8 และจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ($p\text{-value} = .704$) ดังแสดงในตารางที่ 11

11. ค่านิยมว่าการหย่าร้างหรือเลิกรากับสามีเป็นทางออกที่ดีทางหนึ่งสำหรับคู่สมรสที่มีปัญหาขัดแย้งจนไม่สามารถอยู่ร่วมกันต่อไปได้ พบว่าภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าวโดยพบว่าในกลุ่มที่เห็นด้วยนี้ร้อยละ 63.6 ยังคงอยู่กับสามีและร้อยละ 36.4 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 53.8 และยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 46.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี ในกรณีนี้ไม่สามารถใช้การทดสอบไค-สแควร์ได้ จึงใช้การทดสอบด้วยวิธีมอนติ คาร์โล (Monte Carlo method) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน ($p\text{-value} = .379$) ดังแสดงในตารางที่ 11

12. ค่านิยมว่าผู้หญิงที่หย่าร้างหรือล้มเหลวในชีวิตคู่ก็เท่ากับเป็นการล้มเหลวในความเป็นผู้หญิง พบว่า ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว และพบว่าในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยนี้ร้อยละ 63.4 ยังคงอยู่กับสามี และร้อยละ 36.6 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 71.4 และยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 28.6 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี ในกรณีนี้ไม่สามารถใช้การทดสอบไค-สแควร์ได้ จึงใช้การทดสอบด้วยวิธีมอนติ คาร์โล (Monte Carlo method) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน ($p\text{-value} = .928$) ดังแสดงในตารางที่ 11

13. ค่านิยมว่าภรรยาที่ดีต้องสงบเสงี่ยมเจียมตนและเชื่อฟังสามี พบว่า ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว และพบว่าในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยนี้ร้อยละ 63.2 ยังคงอยู่กับสามี และร้อยละ 36.8 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 66.7 และยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 33.3 จากการ

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน (p-value = .945) ดังแสดงในตารางที่ 11

14. ค่านิยมว่าภรรยาที่ดีควรนิ่งเฉยเมื่อสามีกระทำผิดเพื่อลดการโต้แย้ง พบว่า ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว และพบว่าในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยนี้ร้อยละ 60.7 ยังคงอยู่กับสามี และร้อยละ 39.3 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 72.2 และยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 27.8 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน (p-value = .552) ดังแสดงในตารางที่ 11

15. ค่านิยมว่าผู้หญิงที่แต่งงานแล้วไม่ควรหย่าหรือเลิกกับสามี เพื่อรักษาความมีหน้ามีตาของตนไว้ พบว่า ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าว และพบว่าในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยนี้ร้อยละ 59.0 ยังคงอยู่กับสามี และร้อยละ 41.0 ยุติความสัมพันธ์กับสามี ในทางกลับกันภรรยาที่เห็นด้วยกับค่านิยมนี้ยังคงอยู่กับสามี ร้อยละ 76.5 และยุติความสัมพันธ์กับสามีร้อยละ 23.5 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายที่มีต่อค่านิยมนี้กับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน (p-value = .295) ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเกี่ยวกับชีวิตสมรสกับการคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี จำแนกรายข้อ (N = 90 คน)

ค่านิยมเกี่ยวกับชีวิตสมรส	คงอยู่ กับสามี	ยุติความ สัมพันธ์ กับสามี	χ^2	p-value
ผู้หญิงควรแต่งงานครั้งเดียว				
เห็นด้วย	31(72.1%)	12 (27.9%)	7.370	.025
ไม่แน่ใจ	14(77.8%)	4 (22.2%)		
ไม่เห็นด้วย	13(44.8%)	16 (55.2%)		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ค่านิยมเกี่ยวกับชีวิตสมรส	คงอยู่ กับสามี	ยุติความ สัมพันธ์ กับสามี	χ^2	p-value
การจดทะเบียนสมรสเป็นหลักฐานทางกฎหมาย ที่แสดงว่าภรรยาเป็นสมบัติของสามี				
เห็นด้วย	27(79.4%)	7 (20.6%)	7.446	.024
ไม่แน่ใจ	10(71.4%)	4(28.6%)		
ไม่เห็นด้วย	21(50.0%)	21(50.0%)		
ผู้หญิงที่แต่งงานและมีบุตรควรอดทนทุกอย่าง เพื่อให้บุตรได้มีพ่อ				
เห็นด้วย	31(75.6%)	10(24.4%)	6.843	.033
ไม่แน่ใจ	9(75.0%)	3(25.0%)		
ไม่เห็นด้วย	18(48.6%)	19(51.4%)		
คุณค่าของภรรยาอยู่ที่การผูกมัดใจสามีและสามารถ ทำให้สามีคงอยู่ กับตนไว้ได้				
เห็นด้วย	34(73.9%)	12(26.1%)	13.60	.001
ไม่แน่ใจ	17(77.3%)	5(22.7%)		
ไม่เห็นด้วย	7(31.8%)	15(68.2%)		
ภรรยาที่ดีต้องตอบสนองความต้องการทางเพศให้ สามีตามที่สามีต้องการ				
เห็นด้วย	20(87.0%)	3(13.0%)	7.140	.028
ไม่แน่ใจ	10(62.5%)	6(37.5%)		
ไม่เห็นด้วย	28(54.9%)	23(45.1%)		
การมีคู่ครองทำให้มีหน้ามีตาเป็นที่ยอมรับของสังคม				
เห็นด้วย	33(76.7%)	10(23.3%)	6.507	.039
ไม่แน่ใจ	9(64.3%)	5(35.7%)		
ไม่เห็นด้วย	16(48.5%)	17(51.5%)		
เมื่อแต่งงานแล้วภรรยาเป็นสมบัติของสามี สามีมี สิทธิ์ที่จะทำอะไรก็ได้				
เห็นด้วย	3 (42.9%)	4 (57.1%)	2.049	.396
ไม่แน่ใจ	5 (55.6%)	4 (44.4%)		(Monte
ไม่เห็นด้วย	50(60.6%)	24 (32.4%)		Carlo)

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ค่านิยมเกี่ยวกับชีวิตสมรส	คงอยู่ กับสามี	ยุติความ สัมพันธ์ กับสามี	χ^2	p-value
เมื่อแต่งงานแล้วเป็นหน้าที่ของผู้หญิงฝ่ายเดียวที่จะ ต้องรักษาและประคับประคองชีวิตสมรสให้ยืนยาว				
เห็นด้วย	12(75.0%)	4 (25.0%)	.957	.659 (Monte Carlo)
ไม่แน่ใจ	3 (60.0%)	2 (40.0%)		
ไม่เห็นด้วย	43(62.3%)	26 (37.7%)		
การแยกทางหรือการหย่าร้างเป็นการสร้างความ อับอายให้กับครอบครัวและวงศ์ตระกูล				
เห็นด้วย	22(73.3%)	8(26.7%)	4.350	.114
ไม่แน่ใจ	9(81.8%)	2(18.2%)		
ไม่เห็นด้วย	27(55.1%)	22(44.9%)		
ผู้หญิงที่หย่าร้างจะมีตราบาปติดตัวไปตลอดชีวิต				
เห็นด้วย	13(72.2%)	5(27.8%)	.703	.704
ไม่แน่ใจ	8(66.7%)	4(33.3%)		
ไม่เห็นด้วย	37(61.7%)	23(38.3%)		
การหย่าร้างหรือเลิกอยู่กับสามีเป็นทางออกที่ดี ทางหนึ่งสำหรับคู่สมรส ที่มีปัญหาขัดแย้งกัน จนไม่สามารถอยู่ร่วมกันต่อไปได้				
เห็นด้วย	42(63.6%)	24(36.4%)	2.105	.379 (Monte Carlo)
ไม่แน่ใจ	9(81.8%)	2(18.2%)		
ไม่เห็นด้วย	7(53.8%)	6(46.2%)		
ผู้หญิงที่หย่าร้างหรือล้มเหลวในชีวิตคู่ก็เท่ากับเป็น การล้มเหลวในความเป็นผู้หญิง				
เห็นด้วย	5(71.4%)	2(28.6%)	.210	.928 (Monte Carlo)
ไม่แน่ใจ	8(66.7%)	4(33.3%)		
ไม่เห็นด้วย	45(63.4%)	26(36.6%)		
ภรรยาที่ดีต้องสงบเสงี่ยมเจียมตนและเชื่อฟังสามี				
เห็นด้วย	12(66.7%)	6(33.3%)	.112	.945
ไม่แน่ใจ	10(66.75)	5(33.3%)		
ไม่เห็นด้วย	36(63.2%)	21(36.8%)		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ค่านิยมเกี่ยวกับชีวิตสมรส	คงอยู่ กับสามี	ยุติความ สัมพันธ์กับ สามี	χ^2	p-value
ภรรยาที่ดีควรนั่งเฉยเมื่อสามีกระทำผิด เพื่อลดการโต้แย้ง				
เห็นด้วย	13(72.2%)	5(27.8%)	1.187	.552
ไม่แน่ใจ	8(72.7%)	3(27.3%)		
ไม่เห็นด้วย	37(60.7%)	24(39.3%)		
ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วไม่ควรหย่าหรือเลิกกับสามี เพื่อรักษาความมีหน้ามีตาของตนไว้				
เห็นด้วย	13(76.5%)	4(23.5%)	2.441	.295
ไม่แน่ใจ	9(75.0%)	3(25.0%)		
ไม่เห็นด้วย	36(59.0%)	25(41.0%)		

ส่วนที่ 6 เหตุผลที่ทำให้ภรรยายังคงอยู่หรือยุติความสัมพันธ์กับสามี

จากการสอบถามถึงเหตุผลที่ทำให้ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายยังคงอยู่กับสามีด้วย
ข้อคำถามปลายปิดโดยให้เลือกตอบ พบว่า ภรรยาส่วนใหญ่ร้อยละ 79.3 ให้เหตุผลว่าไม่ต้องการ
ทิ้งลูกไป รองลงมาคือคิดว่าสามีจะเปลี่ยนแปลงได้ ร้อยละ 55.2 ยังรักสามี ร้อยละ 51.7 ทำใจ
ยอมรับสภาพได้และพยายามปรับปรุงตนเอง ร้อยละ 41.4 คิดว่าเมื่อแต่งงานแล้วไม่ควรหย่าหรือ
เลิก ร้อยละ 34.48 จึงทำให้ภรรยายังคงยอมทนอยู่กับการถูกกระทำรุนแรงจากสามีต่อไปดัง
แสดงในตารางที่ 12

ส่วนเหตุผลที่ทำให้ภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายยุติความสัมพันธ์กับสามี พบว่า
ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.8 ให้เหตุผลว่าไม่สามารถทนได้อีกต่อไป รองลงมาคือถูกไล่ออกจากบ้าน
ร้อยละ 25 เพื่อนและครอบครัวสนับสนุนร้อยละ 18.8 ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายและยังคงอยู่กับสามี จำแนกตามเหตุผลที่ทำให้คงอยู่กับสามี ($n = 58$ คน)

เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ต้องการทิ้งลูกไป	46	79.3
คิดว่าสามีจะเปลี่ยนแปลงได้	31	55.2
ยังรักสามี	30	51.7
ทำใจยอมรับสภาพได้และพยายามปรับปรุงตนเอง	24	41.4
คิดว่าเมื่อแต่งงานแล้วไม่ควรหย่า/เลิก	20	34.5
ยกโทษให้สามี	17	29.3
ไม่ต้องการสร้างความอับอายให้กับครอบครัว	14	24.1
พ่อแม่/ญาติพี่น้องบอกให้อยู่	7	12.1
ไม่สามารถเลี้ยงดูลูกได้	6	10.3
ไม่ต้องการอยู่คนเดียว	5	8.6
ไม่มีที่ไป	3	5.2
สามีขู่จะทำร้าย	1	1.7

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของภรรยาที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายและยุติความสัมพันธ์กับสามี จำแนกตามเหตุผลที่ทำให้ยุติความสัมพันธ์กับสามี ($n = 32$ คน)

เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่สามารถทนได้อีกต่อไป	22	68.8
ถูกไล่ออกจากบ้าน	8	25.0
เพื่อน/ครอบครัวสนับสนุน	6	18.8
เห็นว่าทำให้ลูกได้รับความทุกข์มาก	5	15.6
ได้รับบาดเจ็บมาก/กลัวถูกฆ่า	4	12.5
สามีขู่หรือพยายามจะฆ่า	4	12.5
สามีขู่จะทำร้ายหรือทุบตีลูก	3	9.4
กลัวว่าจะต้องฆ่าสามี	2	6.3
กลัวว่าลูกจะจดจำความรุนแรงไปใช้ในอนาคต	1	3.1

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ